

**Διεθνής Οργάνωση Συνεταιρισμών
Βιομηχανίας, Βιοτεχνίας,
και Υπηρεσιών**

Τομεακή Οργάνωση της
Διεθνούς Συνεταιριστικής
Συμμαχίας (ICA)

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

**Εγκρίθηκε από τη Γενική Συνέλευση της ICA στην Καρταχένα της Κολομβίας
στις 23 Σεπτεμβρίου 2005**

Η διακήρυξη αυτή θα πρέπει να προσαρμοστεί στις διαφορετικές γλώσσες του κόσμου, λαμβάνοντας υπόψη τις διαφορετικές κουλτούρες, παραδόσεις και γλωσσικές συνεταιριστικές εκφράσεις που χρησιμοποιούνται, με βάση την αρχική αγγλική ή ισπανική έκδοση ή και τις δύο.

ΓΕΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

1. Η ανθρωπότητα αναζητά μια μόνιμη ποιοτική βελτίωση των μορφών οργάνωσης εργασίας, και προσπαθεί να επιτύχει ακόμη καλύτερες, πιο δίκαιες και πιο αξιοπρεπείς σχέσεις εργασίας.
2. Προς το παρόν, οι άνθρωποι πραγματοποιούν τις επαγγελματικές δραστηριότητές τους με τρεις βασικούς τρόπους: α) ανεξάρτητα ως αυτοαπασχολούμενοι, με τις δικές τους ικανότητες και με δικούς τους κανόνες, β) ως μισθωτοί, υπό τη συνεχή εξάρτηση από εργοδότη που τους παρέχει αμοιβές που προκύπτουν από ατομικές ή συλλογικές διαπραγματεύσεις, ή γ) βάσει της τρίτης μορφής, που ονομάζεται ιδιοκτησία των εργαζομένων, στην οποία η εργασία και η διαχείριση πραγματοποιούνται από κοινού, χωρίς τους τυπικούς κανόνες της ατομικής εργασίας, ούτε αποκλειστικά σύμφωνα με τους κανόνες της μισθωτής εργασίας.
3. Η οργάνωση μέσω των συνεταιρισμών εργαζομένων έχει κατορθώσει να επιτύχει το υψηλότερο επίπεδο ανάπτυξης σε όλο τον κόσμο μέχρι τώρα ανάμεσα στις μορφές ιδιοκτησίας των εργαζομένων, οι οποίοι λειτουργούν σύμφωνα με τις διεθνείς συνεταιριστικές αρχές, αξίες και τις επιχειρησιακές μεθόδους που ορίζονται στη Δήλωση σχετικά με τη Συνεταιριστική Ταυτότητα (Manchester, 1995), που συμφωνήθηκε στο πλαίσιο της Διεθνούς Συνεταιριστικής Συμμαχίας (ICA), και περιλαμβάνονται στη Σύσταση 193/2002 για την προώθηση των συνεταιρισμών του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας (I.L.O.).

4. Οι συνεταιρισμοί εργαζομένων δεσμεύονται να λειτουργούν σύμφωνα με την προαναφερθείσα διακήρυξη σχετικά με τη Συνεταιριστική Ταυτότητα. Επιπλέον, είναι αναγκαίο να ορισθούν σε παγκόσμιο επίπεδο κάποια βασικά χαρακτηριστικά και εσωτερικοί κανόνες λειτουργίας που αφορούν αποκλειστικά, αυτό το είδος των συνεταιρισμών, που θα έχουν συγκεκριμένους στόχους και σκοπούς καθώς διαφέρουν από συνεταιρισμούς που ανήκουν σε άλλες κατηγορίες. Η αποσαφήνιση αυτή θα ενισχύσει τη συνοχή και την καθολική ταυτότητα των συνεταιρισμών που ανήκουν σε εργαζόμενους, την τόνωση της ανάπτυξης τους, και θα παράγει μια διεθνή αναγνώριση του κοινωνικού και οικονομικού τους ρόλου στη δημιουργία αξιοπρεπών και βιώσιμων θέσεων εργασίας, προλαβαίνοντας επίσης αποκλίσεις ή ανορθόδοξες χρήσεις.

5. Είναι επίσης απαραίτητη μια διεθνής διακήρυξη που θα επικεντρώνεται στη σπουδαιότητα των συνεταιρισμών που ανήκουν στους εργαζόμενους, την προώθηση των συνεταιρισμών εργαζομένων, καθώς και τις σχέσεις τους με συνεταιρισμούς άλλων κατηγοριών, όπως επίσης και με το κράτος, τους διεθνείς οργανισμούς, τον επιχειρηματικό κόσμο και τα συνδικάτα. Αυτό είναι απαραίτητο για να εγγραφεί η ανάπτυξη και η προώθηση των συνεταιρισμών εργαζομένων, καθώς και η πλήρης αναγνώριση του ρόλου τους ως φορέων για την επίλυση των προβλημάτων της ανεργίας και του κοινωνικού αποκλεισμού, καθώς και ως υποστηρικτές μιας από τις πιο προηγμένες μορφές δίκαιων και αξιοπρεπών σχέσεων εργασίας, παραγωγής και διανομής του πλούτου, και εκδημοκρατισμού των σχέσεων της ιδιοκτησίας και της οικονομίας.

6. Παρά το γεγονός ότι η CICOPA περιλαμβάνει συνεταιρισμούς μεμονωμένων βιοτεχνών και άλλων μορφών συνεταιριστικών επιχειρήσεων που στηρίζονται στις βασικές έννοιες της εργασίας και της παραγωγής, η παρούσα διακήρυξη απευθύνεται ειδικά στους συνεταιρισμούς εργαζομένων. Αυτό δεν αποκλείει την εφαρμογή και τη χρήση, στο μέτρο του δυνατού, και από συνεταιρισμούς χρηστών οι οποίοι παρέχουν επίσης συμμετοχή και ιδιοκτησία στους εργαζόμενους τους, ως ένα διαφοροποιημένο κομμάτι από τα άλλα μέλη, με τέτοιο τρόπο που να εκπροσωπούνται τα συμφέροντα τους επαρκώς (στον συνεταιρισμό), καθώς και σε όλες τις μορφές διαχείρισης που παρέχουν ειδική αναγνώριση της ανθρώπινης εργασίας και εκείνων που την ασκούν, όπως οι ανώνυμες επιχειρήσεις εργαζομένων (sociedades anonimas laborales - SALS) που δίνουν συνεταιριστικής φύσεως παροχές στους εργαζόμενους τους, και γενικά για όλες τις επιχειρήσεις με κοινωνικό χαρακτήρα οι οποίες παρέχουν ειδικές εργασιακές σχέσεις στα μέλη τους, εκτός από να τους προσφέρουν υπηρεσίες κοινωνικής πρόνοιας.

Με βάση τις προαναφερόμενες εκτιμήσεις, η CICOPA εγκρίνει ομόφωνα την ακόλουθη Διεθνή Διακήρυξη για τους Συνεταιρισμούς των Εργαζομένων.

I. Βασικά Χαρακτηριστικά

Με βάση τον ορισμό, τις αξίες και τις αρχές που κατοχυρώνονται στη Δήλωση για την Συνεταιριστική Ταυτότητα (Manchester, 1995), και περιλαμβάνεται στη Σύσταση 193/2002 σχετικά με την προώθηση των συνεταιρισμών της Διεθνούς Οργάνωσης

Εργασίας (I.L.O.)¹, οι συνεταιρισμοί εργαζομένων περιλαμβάνουν τα ακόλουθα βασικά χαρακτηριστικά:

1. Έχουν ως στόχο τη δημιουργία και τη διατήρηση βιώσιμων θέσεων εργασίας και τη δημιουργία πλούτου, προκειμένου να βελτιωθεί η ποιότητα ζωής των εργαζομένων-μελών, με αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας, με την δημοκρατική αυτοδιαχείριση από τους εργαζόμενους και την προώθηση της ανάπτυξης των τοπικών κοινοτήτων.
2. Η ελεύθερη και εθελοντική συμμετοχή των μελών τους, εξαρτάται από την ύπαρξη θέσεων εργασίας, προκειμένου να συμβάλουν με την προσωπική εργασία και τους οικονομικούς τους πόρους.
3. Κατά γενικό κανόνα, η εργασία θα πρέπει να εκπονείται από τα μέλη. Αυτό συνεπάγεται ότι η πλειοψηφία των εργαζομένων στη δεδομένη επιχείρηση εργαζόμενων είναι μέλη του συνεταιρισμού και αντίστροφα.
4. Οι σχέσεις των εργαζομένων-μελών με τους συνεταιρισμούς τους, θα πρέπει να θεωρούνται ως διαφορετικές από τις συμβατικές που βασίζονται στην μισθωτή εργασία και από αυτές της αυτόνομης ατομικής εργασίας.
5. Ο Εσωτερικός κανονισμός τους τυπικά ορίζει το καθεστώς (εργασίας) που έχει συμφωνηθεί δημοκρατικά μετά και την αποδοχή του από τους εργαζόμενους-μέλη.
6. Πρέπει να είναι αυτόνομοι και ανεξάρτητοι, από το κράτος και τρίτους φορείς, όσον αφορά τις σχέσεις εργασίας και τη διαχείριση, όπως και στη χρήση και διαχείριση των μέσων παραγωγής.

II. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Στις εσωτερικές λειτουργίες τους, οι συνεταιρισμοί εργαζομένων πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους ακόλουθους κανόνες. Θα πρέπει:

1. Τα μέλη να αποζημιώνονται δίκαια για την εργασία τους όπου θα πρέπει να λαμβάνεται υπ' όψιν ο ρόλος, η ευθύνη, η πολυπλοκότητα και η εξειδίκευση που απαιτείται από την θέση που κατέχουν, η παραγωγικότητα και η οικονομική δυνατότητα της επιχείρησης, προσπαθώντας να μειωθεί η διαφορά μεταξύ της υψηλότερης και της χαμηλότερης αποζημίωσης.
2. Να συμβάλλουν στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου και την απαραίτητη αύξηση των αδιαίρετων αποθεματικών και (άλλων) ταμείων.

¹ Συνεταιρισμός είναι "μια εθελοντική αυτόνομη οργάνωση προσώπων για την αντιμετώπιση των κοινών οικονομικών, κοινωνικών και πολιτιστικών αναγκών και επιδιώξεών τους μέσω μιας από κοινού ιδιόκτητης και δημοκρατικά ελεγχόμενης επιχείρησης" (Σύσταση. 193 ΔΟΕ, άρθρο 2). Οι συνεταιριστικές αρχές είναι οι εξής: " εθελοντική και ανοικτή ένταξη, Δημοκρατικός έλεγχος των μελών, Οικονομική συμμετοχή των μελών, Αυτονομία και ανεξαρτησία, Εκπαίδευση, κατάρτιση και ενημέρωση, Συνεργασία μεταξύ των συνεταιρισμών, και Ενδιαφέρον για την κοινότητα " (Σύσταση 193 ΔΟΕ, άρθρο 3 (β)) .. Οι συνεταιριστικές αξίες είναι: " αυτοβοήθεια, αυτοευθύνη, δημοκρατία, ισότητα, αλληλεγγύη, καθώς και οι ηθικές αξίες της εντιμότητας, της διαφάνειας, της κοινωνικής ευθύνης και φροντίδας για τους άλλους "(ΔΟΕ Σύσταση 193, άρθρο 3 (α)).

3. Να εξασφαλίζονται στα μέλη χώροι εργασίας με φυσικές και τεχνικές εγκαταστάσεις που να στοχεύουν στην επίτευξη μιας σωστής λειτουργικότητας και ενός καλού οργανωτικού κλίματος.

4. Να προστατεύονται τα μέλη-εργαζόμενοι με τα κατάλληλα συστήματα συνταξιοδότησης κοινωνικής ασφάλισης και υγείας, καθώς και να τηρούνται οι κανόνες προστασίας που ισχύουν για την μητρότητα, την φροντίδα των παιδιών και των ανηλίκων ατόμων στην εργασία.

5. Να εξασφαλίζεται η δημοκρατία στη πράξη, κατά την λήψη αποφάσεων της Οργάνωσης και σε όλα τα στάδια της διοικητικής διαδικασίας

6. Να παρέχεται διαρκής εκπαίδευση, κατάρτιση, επιμόρφωση και ενημέρωση για την ενίσχυση των ικανοτήτων των μελών, προκειμένου να διασφαλιστεί η επαγγελματική γνώση και η ανάπτυξη του μοντέλου της συνεταιριστικής ιδιοκτησίας των εργαζομένων, καθώς και η προώθηση της καινοτομίας και της σωστής διαχείρισης.

7. Να συμβάλλουν στην βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των οικογενειών των μελών εργαζομένων και την βιώσιμη ανάπτυξη της κοινότητας όπου ζουν.

8. Να καταπολεμηθεί η άποψη ότι είναι φορείς που αποσκοπούν να δημιουργήσουν πιο ευέλικτες ή επισφαλείς εργασιακές συνθήκες των αμειβόμενων μισθωτών εργατών, καθώς και ότι ενεργούν ως συμβατικοί διαμεσολαβητές θέσεων εργασίας.

III. ΣΧΕΣΕΙΣ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Γενικά πραγματοποιείται μια ισχυρή πρόσκληση από το συνεταιριστικό κίνημα.

1. Για να προωθηθούν οι συνεταιρισμοί εργαζομένων ως μια από τις κύριες προτεραιότητες στο πλαίσιο του παγκόσμιου συνεταιριστικού κινήματος, και να συμβάλλουν αποτελεσματικά στη δημιουργία νέων επιχειρήσεων αυτού του τύπου.

2. Για τη δημιουργία στρατηγικών συμμαχιών που ενθαρρύνουν την ανάπτυξη των συνεταιρισμών εργαζομένων που θα κατορθώσουν να επιτύχουν τα επιχειρηματικά τους σχέδια, συμπεριλαμβανομένης της πρόσβασης σε κατάλληλη χρηματοδότηση, καθώς και την προώθηση των υπηρεσιών που προσφέρουν και των προϊόντων που παράγουν.

3. Να καθιερωθούν μηχανισμοί δημιουργίας κεφαλαίου για τους συνεταιρισμούς εργαζομένων, συμπεριλαμβανομένων των εισφορών των συνεταιρισμών των άλλων κατηγοριών, κεφαλαίων επιχειρηματικού κινδύνου, με μια οικονομική αποζημίωση που να καλύπτει το κόστος κινδύνου και μια κατάλληλη συμμετοχή στην διαχείριση, χωρίς να θέτει σε κίνδυνο την αυτονομία και την ανεξαρτησία τους.

4. Να προωθηθεί η αντιπροσώπευση των οργανώσεων των συνεταιρισμών εργαζομένων σε τοπικό, εθνικό, περιφερειακό και διεθνές επίπεδο και η συνεργασία μεταξύ τους, καθώς και η υποστήριξη της δημιουργία συνεταιρισμών δεύτερου βαθμού, ομίλων και επιχειρηματικών κοινοπραξιών και κοινών κοινωνικο-οικονομικών συμφωνιών μεταξύ των συνεταιρισμών, ώστε να παρέχουν αποτελεσματικές επιχειρηματικές

υπηρεσίες, να ενισχύουν το συνεταιριστικό κίνημα, και την κοινή προσπάθεια για ένα μοντέλο Οργάνωσης που χαρακτηρίζεται από την κοινωνική ένταξη και αλληλεγγύη.²

5. Για την προώθηση πρωτοβουλιών που εξασφαλίζουν ότι το κράτος, στις διάφορες υπηρεσίες του, θα δημιουργήσει και βελτιώσει τα μέσα για την ανάπτυξη αυτού του είδους των συνεταιρισμών, συμπεριλαμβανομένης και της σχετικής και κατάλληλης νομοθεσίας. Αυτό συνεπάγεται επίσης την προώθηση αναφορών και σε βουλευτές, προκειμένου να καταστεί δυνατή μια τέτοια νομοθεσία.

6. Την προώθηση, στο μέτρο του δυνατού, της ένταξης των μισθωτών εργαζομένων ως εργαζόμενων-μελών.

IV. ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΥΣ ΔΙΑΚΡΑΤΙΚΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ

1. Οι κυβερνήσεις πρέπει να κατανοήσουν τη σημασία που έχει η προώθηση και η ανάπτυξη των συνεταιρισμών εργαζομένων ως αποτελεσματικών φορέων στην δημιουργία θέσεων εργασίας και στην ένταξη στην επαγγελματική ζωή άνεργων και κοινωνικών ομάδων. Για το λόγο αυτό, οι κυβερνήσεις δεν πρέπει να κάνουν διακρίσεις έναντι των συνεταιρισμών εργαζομένων, και θα πρέπει να περιλαμβάνουν στις πολιτικές και τα προγράμματά τους την προώθηση και την ανάπτυξη αυτού του είδους των επιχειρήσεων, προκειμένου να καταπολεμηθούν ορισμένα από τα μείζονα προβλήματα που κάνουν τον κόσμο να υποφέρει, όπως είναι η ανεργία, η ανισότητα και ο αποκλεισμός από την ανάπτυξη τα οποία γεννιούνται ως συνέπεια της παγκοσμιοποίησης.

2. Για να αποτελέσουν οι συνεταιρισμοί εργαζομένων μια πραγματική επιλογή, τα κράτη θα πρέπει να θεσπίσουν εθνικά και περιφερειακά νομικά πλαίσια που θα αναγνωρίζουν το συγκεκριμένο νομικό καθεστώς αυτού του τύπου των συνεταιρισμών, ώστε να τους επιτρέψει να παράγουν αγαθά ή υπηρεσίες με τις καλύτερες προϋποθέσεις, ούτως ώστε να αναπτύξουν όλη την επιχειρηματική τους δημιουργικότητα για το συμφέρον των εργαζομένων-μελών τους και μελλοντικά για την κοινότητα στο σύνολό της.

3. Ειδικότερα, τα κράτη θα πρέπει να:

- Αναγνωρίζουν στη νομοθεσία τους ότι οι συνεταιρισμοί ιδιοκτησίας εργαζομένων διέπονται από εργασιακές σχέσεις, που είναι διαφορετικές από αυτές της μισθωτής εργασίας, της αυτοαπασχόλησης ή της ανεξάρτητης εργασίας, και να αποδεχθούν ότι οι συνεταιρισμοί εργαζομένων εφαρμόζουν αντίστοιχους κανονισμούς και πρότυπα.

² "Η υιοθέτηση ειδικών μέτρων, πρέπει να υποστηριχθεί σε τρόπο που να επιτρέψει στους συνεταιρισμούς να ανταποκριθούν, ως αλληλέγγυες επιχειρήσεις και οργανώσεις, στις ανάγκες των μελών της αλλά και στις ανάγκες της κοινωνίας, συμπεριλαμβανομένων των μη-προνομιούχων ομάδων με σκοπό την κοινωνική τους ένταξη." (ΔΟΕ Σύσταση 193/2002, άρθρο 5).

- Να διασφαλίσουν την εφαρμογή της γενικής εργατικής νομοθεσίας για τα μη-μέλη εργαζόμενους των συνεταιρισμών εργαζομένων, με τους οποίους έχουν θεμελιωθεί συμβατικές σχέσεις μισθών.
- Να εφαρμοστούν στους συνεταιρισμούς εργαζομένων η αντίληψη της ΔΟΕ για την αξιοπρεπή εργασία, και σαφείς, ακριβείς συνεκτικές διατάξεις που ρυθμίζουν την κοινωνική προστασία στους τομείς της υγείας, των συντάξεων, της ασφάλισης κατά της ανεργίας, την επαγγελματική υγεία και ασφάλεια της εργασίας, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαίτερες σχέσεις εργασίας τους.
- Να οριστούν συγκεκριμένες νομικές διατάξεις που να ρυθμίζουν το φορολογικό καθεστώς και την αυτοδιαχείριση των συνεταιρισμών εργαζομένων έτσι ώστε να διευκολύνουν και να προωθούν την ανάπτυξή τους.

Για να λάβουν την κατάλληλη αντιμετώπιση από το κράτος, οι συνεταιρισμοί θα πρέπει να είναι πιστοποιημένοι και / ή να έχουν υποστεί έλεγχο κατά την ίδρυσή τους.

4. Οι κυβερνήσεις θα πρέπει να εξασφαλίζουν την πρόσβαση σε κατάλληλες συνθήκες χρηματοδότησης επιχειρηματικών σχεδίων για τους συνεταιρισμούς εργαζομένων, με τη δημιουργία ειδικών δημόσιων κονδυλίων χρηματοδότησης ή εγγυήσεων δανείων ή ρητρών για την πρόσβαση σε χρηματοδοτικούς πόρους και την προώθηση οικονομικών συμμαχιών με το συνεταιριστικό κίνημα.

5. Τα κράτη και οι περιφερειακοί και δια-κυβερνητικοί οργανισμοί, θα πρέπει να προωθήσουν σχέδια βασισμένα στην ανταλλαγή επιτυχών πρακτικών, με πληροφορίες που αφορούν, και την ανάπτυξη των δομών της επιχειρηματικής και θεσμικής στήριξης των συνεταιρισμών εργαζομένων, στο πλαίσιο της διεθνούς και περιφερειακής συνεργασίας, για την δημιουργία θέσεων εργασίας, τη βιωσιμότητα των επιχειρηματικών πρωτοβουλιών, την ισότητα των φύλων, και την καταπολέμηση της φτώχειας και της περιθωριοποίησης.

6. Η συνεταιρισμοί ιδιοκτησίας εργαζομένων θα πρέπει να προωθηθούν ως μια επιλογή και ένα επιχειρηματικό μοντέλο τόσο στις διαδικασίες της αλλαγής των επιχειρήσεων και των αναδιαρθρώσεων, των νεοσύστατων επιχειρήσεων, των ιδιωτικοποιήσεων, την μετατροπή των επιχειρήσεων που βρίσκονται σε κρίση, και για τη μεταβίβαση των επιχειρήσεων χωρίς διάδοχο, όπως και με την εκχώρηση δημόσιων υπηρεσιών και δημοσίων συμβάσεων, στις οποίες το κράτος θα πρέπει να καθορίσει τις διατάξεις που θα τις διέπουν και θα τονώσουν έτσι την τοπική ανάπτυξη μέσω των συνεταιριστικών επιχειρήσεων εργαζομένων.

7. Στο πλαίσιο των σχέσεων με το κράτος, είναι σημαντικό να δοθεί έμφαση στις κατευθυντήριες γραμμές της Σύστασης 193 της ΔΟΕ σχετικά με την αναγκαιότητα και την προσπάθεια να εδραιωθεί ως ένας ξεχωριστός τομέας της οικονομίας, ο οποίος περιλαμβάνει τους συνεταιρισμούς.³ Είναι ένας τομέας στον οποίο το κέρδος δεν εί-

³ "Για λόγους κοινωνικής αρμονίας, επιβάλλεται να υπάρχουν ισχυροί δημόσιοι και ιδιωτικοί τομείς (της οικονομίας) καθώς και ισχυρός συνεταιριστικός και αλληλοβοηθητικός τομέας, αλλά και άλλες κοινωνικές και μη-κυβερνητικές οργανώσεις."(ΔΟΕ Σύσταση 193, άρθρο 6). Πρέπει να υιοθετηθούν μέτρα για να προωθηθεί ο συνεταιριστικός θεσμός σε όλες τις χώρες και τούτο ανεξαρτήτως του βαθμού ανάπτυξής τους, με σκοπό να ενισχυθούν οι συνεταιρισμοί και τα μέλη τους για να: (...)ιδρύσουν

και το πρωταρχικό κίνητρο, και ο οποίος χαρακτηρίζεται από την αλληλεγγύη, την συμμετοχή και την οικονομική δημοκρατία.

V. ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΙΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ

Οι οργανώσεις των εργοδοτών μπορούν να προωθήσουν την ανάπτυξη των συνεταιρισμών ιδιοκτησίας εργαζομένων, ως μια επιχειρηματική μορφή της οποίας κύριος στόχος είναι η δημιουργία αξιοπρεπών και βιώσιμων θέσεων εργασίας, με μια επιπρόσθετη επιχειρηματική αξία, καθώς επίσης και μια κατάλληλη στρατηγική εξόδου για την αποκατάσταση επιχειρήσεων που βρίσκονται σε κρίση ή σε διαδικασία εκκαθάρισης, σεβόμενη την αυτονομία τους, επιτρέποντας την ελεύθερη επιχειρηματική ανάπτυξη τους, χωρίς να καταχράται τον συγκεκριμένο τρόπο εργασίας παραβιάζοντας τα εργασιακά δικαιώματα των εργαζομένων.

VI. ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΙΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Το συνεταιριστικό κίνημα θα πρέπει να διατηρεί ένα μόνιμο διάλογο με τα συνδικάτα, τους εκπροσώπους των εργαζομένων, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι κατανοούν τη φύση και την ουσία της συνεταιριστικής ιδιοκτησίας των εργαζομένων ως ένα διαφορετικό τρόπο εργασιακών σχέσεων και ιδιοκτησίας⁴ ξεπερνώντας τις τυπικές συγκρούσεις της μισθωτής εργασίας, και ότι την υποστηρίζουν λαμβάνοντας υπόψη την σημασία και τις προοπτικές που προσφέρει στην ανθρώπινη κοινωνία.

Η διακήρυξη αυτή είναι σύμφωνη με τη Σύσταση 193 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας (ILO) που εγκρίθηκε από κυβερνήσεις, εργοδότες και συνδικαλιστικές οργανώσεις από όλο τον κόσμο.⁵ Ως εκ τούτου, ελπίζουμε να ληφθεί σοβαρά υπόψη, προκειμένου να συμβάλει στην επίλυση του σοβαρού παγκόσμιου προβλήματος της ανεργίας που πλήττει την ανθρωπότητα και θέτει σε κίνδυνο την παγκόσμια ειρήνη και τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Μετάφραση: Δίκτυο Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Περιφερειακής Ανάπτυξης
www.diktio-kapa.dos.gr

και διευρύνουν ένα βιώσιμο και δυναμικό, διακριτό δε, τομέα της οικονομίας ο οποίος να περιλαμβάνει τους συνεταιρισμούς, σε τρόπο που αυτός να ανταποκρίνεται στις κοινωνικές και οικονομικές ανάγκες της κοινωνίας "(ΔΟΕ Σύσταση 193, άρθρο 4).

⁴ Σε αυτό το πλαίσιο, η Σύσταση 193/2002 της ΔΟΕ ορίζει ότι «οι οργανώσεις των εργαζομένων θα πρέπει να ενθαρρύνονται (...) να προάγουν την άσκηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων-μελών των συνεταιρισμών» (άρθρο 16 (ζ)).

⁵ Η Σύσταση ορίζει ότι "Η προώθηση των συνεταιρισμών (...) θα πρέπει να θεωρείται ως ένας από τους πυλώνες της εθνικής και διεθνούς οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης» (άρθρο 7 (1)).